

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968909056.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

FULVIA.

Hvor jeg er træt! - Det svimler i mit Hoved -
hvad er der sket? Er det en Feberdrøm?
Nej! jeg er vaagen. - Ja, her sidder jeg
med knækket Stolthed, fremmed for mig selv,
en stakkels Skabning, som for første Gang
har stirret ind med Gru i Døderis Øjne,
de rædselsfulde tomme! Vé mig, Taabe!
Jeg vilde hæve mig til Guderne -
85 nu har de slængt mig med Foragt i Støvet!
Forgjæves har jeg kaldt, de hørte ej!
Den høje Helios saa' ned fra Himlen,
som haaned han min Nød.-Ja, det er Straffen,
fordi jeg vilde efterligne ham,
som styrer Solens Straalespand deroppe
evigt i samme Spor! - Kastet af Vognen,
hvis vilde Heste, skumbedækte, sky,
foer over Stok og Sten, slængtes jeg hen
ved Randen af en Afgrund; da jeg vaagned,
var jeg alene - kun to Aadselgribbe
i Luften kredsede over mig med Skrig;
de grimme Fugle holdt mig for et Lig!
Langt er jeg vandret, uden Maal og Tanke. -
Hvor er jeg nu? - Der ligger jo en Bolig.
Ugjæstfri sér den ud; dens Mur er skummel
og lav dens Dør; dog vil jeg banke paa
som ydmyg Tigger. - Jager man mig bort;
da vil jeg kalde Gribbene tilbage og vente Dødens Komme uden Klage!